Algorytmy Przetwarzania Obrazów

Obraz i jego histogram

WYKŁAD 1 Dla studiów niestacjonarnych 2019/2020

Dr hab. Anna Korzyńska, prof. IBIB PAN

Przypomnienie

Obraz to ...

Dwuwymiarowa funkcja intensywności wielkości pomiarowej f(x, y), najczęściej wartość określa intensywność światła/luminancję lub składowych koloru w miejscu o współrzędnych x, y czyli na ograniczonej spójnej powierzchni dwuwymiarowej.

Obraz niesie informację, o odwzorowywanej rzeczywistości/wizji autora (najczęściej 3D) umieszczonej na ograniczonej dwuwymiarowej przestrzeni (2D)

Przypomnienie

pikselach: 1150x1150

Rozdzielczo:

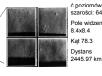
Obraz cyfrowy to informacja podwójnie dyskretna:

- odwzorowuje 3D na **dyskretną** i ograniczoną przestrzeń 2D

informacja o intensywności <u>cechy pomiarowej</u> jest dyskretna (skwantowana)

 $http://nssdc.gsfc.nasa.gov/imgcat/html/object_pa\\ge/ra7_b001.html$ $_{_3}$

Obraz cyfrowy w naukach technicznych i przyrodniczych to:

Zwarty, jednorodny i przestrzennie uporządkowany zbiór sygnałów:

- związanych z cechą/cechami pomiarowymi, na bazie których tworzymy obraz (natężenie fali elektromagnetycznej, akustycznej, wielkości nie falowe np. czas relaksacji)
- dostosowanych do materialnego nośnika obrazu (papieru, kliszy, dyskietki, pamięci dyskowej itp.)
- niosących informację o odwzorowywanej rzeczywistości

Podstawowa definicja obowiązująca na APO

Obraz to dyskretna dwuwymiarowa funkcja f(x,y) określona na ograniczonym fragmencie płaszczyzny, której wartości f to intensywność (jasność, kolor) w tym punkcie (x, y).

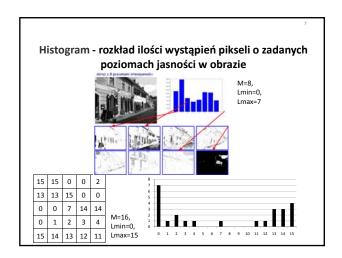
- $-\,$ Dla obrazów szaroodcieniowych wartość f to luminancja jest skalarem
- Dla obrazów kolorowych wartość f to wektor o trzech składowych, określający kolor w wybranej przestrzeni koloru $f = \{f_{1'}, f_{2'}, f_3\}$
- Dla obrazów wielomodalnych i multispektranych wartość f to wielowymiarowy wektor określający różne dane pomiarowe.

 $f{\in}[L_{\mathit{min'}}\,L_{\mathit{max}}]$ - skala szarości/intensywności składowej pojedynczego kanału obrazu

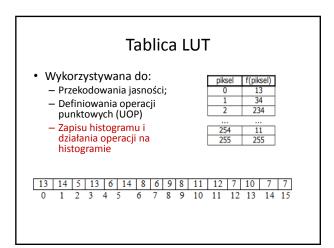
 L_{min} = 0, minimalna intensywność odpowiada czerni

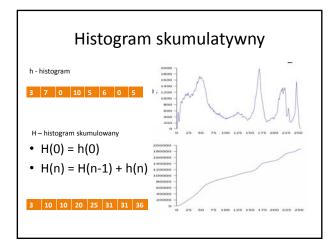
 L_{max} = maksymalna intensywność odpowiada bieli

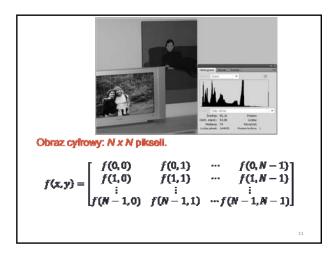
M- liczba poziomów szarości $M=L_{\max}-L_{\min}+1$ $M=2^k$

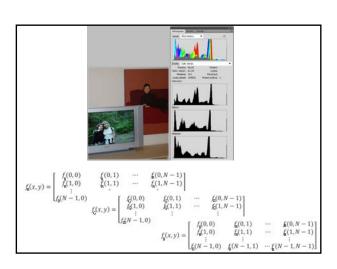

Algorytm przeszukiwanie obrazu

- Do operacji punktowych F
- Do operacji sąsiedztwa

Algorytm tworzenia (wyznaczania wartości) histogramu

Algorytm wyznaczania histogramu jest prosty: analizuje każdy piksel obrazu i zlicza piksele o każdym możliwym poziomie jasności.

Oznaczenia: f (P) jest wartością elementu P w przedziale [0,L]. h jest tablica histogramu.

Wstaw do tablicy h(Z) ($0 \le Z \le L$) wartości zero.

For wszystkich elementów P obrazu do:

Begin.

Zwiększ h(f(P)) o 1.

End. Koniec algorytmu.

> Implementacja jest jednak bardziej skomplikowana ze względu na różnorodność typów obrazów: monochromatyczne i kolorowe, wielo-spektralne, itp..

Generowanie wykresu słupkowego z tablicy LUT

Wyszukaj maksymalna wartość zapisaną w tablicy h Przygotuj ramkę histogramu i współrzędne początku wykresu (x, y) For wszystkich elementów tablicy h (LUT) do:

Begin.

h() unormuj wartość

Narysuj odcinek o długości odpowiadającej wartości unormowanej i punkcie zaczepienia w współrzędnych (x, y) Przesuń współrzędne (x, y)

End.

Koniec algorytmu.

Implementacja w OpenCV(C++)

```
#include (cv.ho
#include (cv.ho
#include (diggs].ho
#orages comment (libs, "volde")
#orages co
```

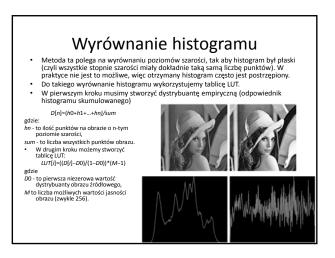
//Theoremia okian do pokazania resultatu cukanedokindow("prigina").1); cukanedokindow("prigina").1); cukanedokindow("prigina").1); //debray z tidowik postanie obliczney histogram iplinage" imagel] + (grey); // przygotowanie pustego histograma mist - correstenie (1, zizo, Cuyati, MARA, ramges, 1); colalitaty imagel, mist, 0, MALI); // przygotowanie pustego histograma mist - correstenie (michanie) i maksymalnej mertodi histo cukentinakistulare (mist, mist, mist, mass, mist, // tomicratien mistemionie) i maksymalnej mertodi histo cukentinakistulare (mist, mist, mist, mass, mass, // tomicratien mistemionie) i maksymalnej mertodi histo cukentinakistulare (mist, mist, mist, mass, mass, // tomicratie (mistogram, correstenie (mistograma implitogram = cucrestenie (colinic (15, 0), A.1); cukentanie (mistogram, correstenie, cucleate (15, 0), A.1); cukentanie (mistogram, correstenie, cucleate (15, 0), cucleate (15, 0), // cucleate (15, 0), i = (1, 0), i = (1, 0), cucleate (15, 0), cucleate (15

Operacje na histogramie

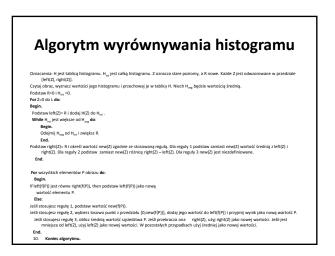
Obrazy bardzo często zawierają elementy, które są trudne do zauważenia głównie dlatego obiekty są mało zróżnicowane w stosunku do otoczenia.

Operacje na histogramach:

- 1. Rozciąganie
- 2. Wyrównywanie
- 3. Wyrównanie typu eqalizacja

Niech w obrazie pierwotnym [p(i, j)] poziomy szarości przyjmują dyskretne wartości obliczane ze wzoru :

gdzie:

L – liczba poziomów szarości

n_k – liczba wystąpień pikseli o r_k – tej jasności.

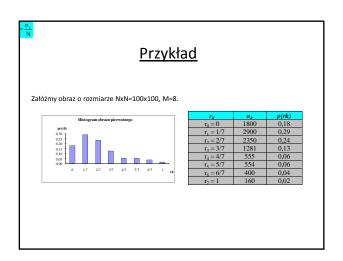
p_i(r_k) – prawdopodobieństwo wystąpienia k – tego poziomu szarości

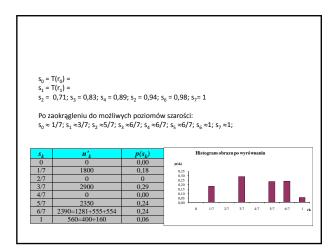
N – całkowita ilość pikseli w obrazie.

Metodę wyrównywania histogramu opisuje wzór:

gdzie:

T(r_k) – funkcja transformująca

OpenCV (Open source computer vision) is a library of programming functions mainly aimed at real-time computer vision. Originally developed by Intel, it was later supported by Willow Garage then by firm Itseez (which was later acquired by The library is cross-platform and free for use under the open-source BSD license.

Uwagi ogólne dotyczące algorytmów

- Dyskusja nad algorytmami obejmuje m.in. zagadnienie złożoności obliczeniowej.
 Podając algorytm próbujemy określić czas i pamięć potrzebne do jego wykonania.
 Typowy błąd: mylenie złożoności obliczeniowej i programowej.
 Generalnie, długość programu realizującego algorytm ma mało wspólnego z szybkością wykonania, a nawet z wymaganą wielkością pamięci.
 Jeśli jakaś rełacja istnieje, to jest ona wręcz odwrotna.
 Algorytmy, złożone" są zwykie szybsze niż, proste". Np. program dla FFT (nierekurencyjny) jest dłuższy i bardziej złożony niż program realizujący wzdi sumy dla transformaty. Jednak wykonuje się znacznie szybcie). Podobrych przykładów dostarczają algorytmy sortowania.
 Często atrakcyjniejsze wydaje się użycie rekurencyjnej formy algorytmu, jako dużo krószej niż nierekurencyjną, a liczba operacji w obu formach jest taka sama. W takich przypadkach należy pamiętać o kosztach wywodań rekurencyjnych, potrzebie przechowywania wartości rejestrów w pamięci tip. Jeśli liczba wywodań jest mała w porównaniu z liczbą imych operacji, to ich koszt może być opłaciny z powodu prostoty programu. W innych przypadkach algorytmy w formie merekurencyjnej dają programy wydajniejsze.
 O lie prostota programowania może wydawać się atrakcyjna programiście, który jest ograniczony czasem i planuje uruchomienie programu z niewielkaj liośca danych, o tyle jest szkodliwa w przypadkach zastosowań użytkowych przy dużych zbiorach danych.

Materiał:

- M.Doros, Przetwarzanie obrazów, skrypt WSISIZ
- · Materiały wykładowe z POB na UBIKu
- (katalog doros\dor17_18\POBZ\Wykl)
- T.Pavlidis, Grafika i Przetwarzanie Obrazów, WNT Warszawa
- I.Pitas, Digital image processing, algorithms and applications, John Wiley &Sons, Inc. 2000, pp. 162-166 (w katalogu ...\APOZ\Materialy na UBIKu).
- Plik na UBIKu: ..\dor18_19\APOZ\Wykl\Wykl1Przyklad

Omówienie tematów projektów

- · Materiał w katalogach na UBIKu:
- ...\ APOZ\Materialy
- ...\ APOZ\Projekty\TematyProjektow
- ...\ APOZ\Projekty\Przyklady